

Arrest

nr. 95 100 van 15 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 12 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. BARBIEUX loco advocaat B. SOENEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 13 februari 2011 het Rijk binnen en diende op 14 februari 2011 een asielaanvraag in. Op 11 juni 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierra Leone nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 8 juli 1988 te Freetown. U behoort tot de Krio etnie en u verklaart niet gelovig te zijn. U bent opgegroeid in Freetown, waar u school liep tot uw twaalfde. U woonde samen met uw ouders en jongere broer in de Sierra Leone hoofdstad. Uw familie geloofde erg in voodoo-rituelen en wilde u ook betrekken in deze activiteiten. In 2002 overleed uw oom – de broer van uw vader – die verantwoordelijk was voor deze rituelen. Via een traditioneel ritueel wilde men de opvolger van uw oom aanduiden. Via dit ritueel met een steen werd u aangewezen als de opvolger van uw oom. U geloofde echter niet in dergelijke voodoo-praktijken en liet uw ouders weten dat u uw oom dan ook niet wilde opvolgen. Uw ouders reageerden erg ontgoocheld en boos, en probeerden om u toch te overtuigen uw oom op te volgen. U vreesde dat u zou geofferd worden indien u zou blijven weigeren. In het verleden was uw neef immers reeds in gelijkaardige omstandigheden omgekomen. Uit vrees dat u geofferd zou worden, besloot u dan ook om op veertienjarige leeftijd Freetown te verlaten en naar Ghana te vluchten. U zou gedurende vier jaar in de Ghanese havenstad Tema verblijven waar u allerlei jobs deed in de haven om te overleven. In 2006 slaagde u erin om per schip naar Bulgarije te gaan, waar u in Sofia belandde. U vroeg asiel aan in Bulgarije maar deze aanvraag werd met een negatief antwoord afgesloten. Na drie jaar verbleven te hebben in de Bulgaarse stad Sofia, besloot u om naar Griekenland te gaan. Ook in Griekenland vroeg u asiel aan, maar na negen maanden in Thessaloniki verbleven te hebben, besloot u om Griekenland alweer te verlaten. U nam een schip, maar merkte pas later op dat dit schip naar Senegal voer, en niet naar een ander Europees land. U verbleef vervolgens 8 maanden in Dakar alvorens per schip naar België te komen. Begin februari 2011 kwam u naar België waar u uiteindelijk op 13 februari 2011 aankwam. De volgende dag vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U beweert niet meer naar uw land van herkomst terug te kunnen keren omdat u vreest gedood te worden door uw familieleden in het kader van voodoo-rituelen waarbij u geofferd zou worden, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Volgende bemerkingen dienen echter gemaakt te worden bij de door u ingediende asielaanvraag.

Vooreerst kan een opmerking gemaakt worden bij de door u reeds eerder ingediende asielaanvragen in Bulgarije en Griekenland. Zo geeft u tijdens het gehoor voor het CGVS zelf aan reeds eerder in Bulgarije en Griekenland asiel te hebben aangevraagd, respectievelijk in 2006 en 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p.1). U verklaart hierover dat uw asielaanvraag in Bulgarije met een negatief antwoord zou zijn beëindigd, en dat u Griekenland zou hebben verlaten alvorens de Griekse autoriteiten een uitspraak zouden hebben gedaan over uw ingediende asielaanvraag (zie gehoorverslag CGVS, p.1). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt inderdaad dat u een asielaanvraag heeft ingediend bij de Bulgaarse asielinstanties, waar uw naam genoteerd werd als SONI Dzhimi, met een andere geboortedatum en zelfs een andere nationaliteit. Uit deze informatie blijkt immers dat u met volgende geboortedatum, 2 juli 1988, asiel zou hebben aangevraagd in Bulgarije; bovendien heeft u in het kader van uw Bulgaarse asielaanvraag aangegeven dat u over de Somalische nationaliteit beschikt, terwijl u voor de Belgische asielinstanties aangeeft dat u de Sierra Leone nationaliteit bezit (zie administratief dossier). In het kader van uw asielaanvraag voor de Belgische asielinstanties legt u bovendien geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch ter bevestiging van uw nationaliteit of identiteit, zoals u ook verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Bovenstaande vaststellingen doen bijgevolg reeds de nodige vragen rijzen bij de door u opgegeven identiteit, en bij uitbreiding bij het door u aangehaalde asielrelaas.

Verder kunnen volgende bemerkingen gemaakt worden bij de door u aangehaalde problemen die u zou hebben gekend in Sierra Leone die de aanleiding zouden hebben gevormd van uw vlucht uit uw land van herkomst in 2002. U beweert immers dat u op veertienjarige leeftijd Sierra Leone zou ontvlucht zijn omdat u vreesde geofferd te worden door uw familieleden in het kader van voodoo-rituelen, waar u niet aan wenste deel te nemen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Hierbij kunnen ten eerste vragen gesteld worden bij de actualiteit van het door u aangehaalde asielrelaas. U beweert immers dat u in 2002 Sierra Leone zou hebben verlaten omdat u geweigerd zou hebben deel te nemen aan de beweerde voodoo-rituelen binnen uw familie. Vervolgens zou u opeenvolgend in Ghana, Bulgarije, Griekenland en Senegal hebben verbleven, alvorens naar België te komen, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.2-3). Tijdens het gehoor voor het CGVS geeft u aan dat u sinds 2002 hoegenaamd geen contact meer heeft gehad met personen in Sierra Leone, en dat u hiertoe ook geen pogingen heeft ondernomen (zie gehoorverslag CGVS, p.4 en p.9). U geeft aan dat u er zelfs nooit aan gedacht heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Het kan opmerkelijk genoemd worden dat u in de jaren nadat u Sierra Leone ontvlucht bent, geen contact heeft gehad met personen uit uw land van herkomst, of hiertoe geen pogingen heeft ondernomen. Redelijkerwijze mag toch verwacht worden dat u enige pogingen zou hebben ondernomen om u te informeren over de door u aangehaalde problemen in Sierra Leone, met name binnen uw familie, om na te gaan of de door u aangehaalde problemen nog steeds actueel zouden zijn. Het feit dat u dit nagelaten heeft, doet ernstige vragen rijzen bij het door u aangehaalde asielrelaas, net zoals bij het actuele karakter ervan.

Verder kan opgemerkt worden dat u in 2002 blijkbaar geen andere pogingen hebt ondernomen om de door u aangehaalde problemen binnen uw familie op te lossen, via bijvoorbeeld bemiddeling binnen uw familie of via eventuele bescherming bij de Sierra Leoneese autoriteiten. Er kunnen eveneens vragen gesteld worden bij het feit dat u op jonge leeftijd een dergelijk drastische beslissing zou hebben genomen en het land ontvlucht zou zijn. U verklaart immers tijdens het gehoor voor het CGVS dat – nadat uw naam op de steen zou zijn verschenen, waarbij u bijgevolg als opvolger van uw oom werd aangeduid als verantwoordelijke voor de voodoo-rituelen – u tegen uw ouders zou hebben gezegd dat u het niet wilde waarop uw ouders zouden hebben geprobeerd om u alsnog te overtuigen. Volgens uw verklaringen besloot u echter om het land te ontvluchten uit vrees geofferd te worden door uw familieleden (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Gevraagd waarom u vreesde geofferd te worden, antwoordt u dat het ook al gebeurd was met uw neef, en dat u daarom gevlucht bent (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt wat er dan met uw neef is gebeurd geeft u aan dat hij onthoofd werd door familieleden omdat hij niet wilde deelnemen aan voodoo-rituelen. Gevraagd of u concreter kan aangeven waarom uw neef geofferd werd, geeft u aan dat hij er niet aan wilde meedoen (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd in welke zin hij er niet aan wilde meedoen, antwoordt u dat hij er in het algemeen niet aan wilde meedoen (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Uw verklaringen betreffende de beweerde dood van uw neef kunnen echter vaag en weinig concreet worden genoemd. Bovendien geeft u tijdens het gehoor aan dat niemand u zou verteld hebben dat u geofferd zou worden, maar dat u er vanuit ging, en dat u daarom gevlucht bent omdat u aan eventuele problemen wilde ontsnappen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Het is echter niet erg aannemelijk dat u op een dergelijk jonge leeftijd een zulke drastische beslissing zou hebben genomen door het land te verlaten en het komt daarbij niet overtuigend over dat deze beslissing bovendien voornamelijk zou zijn gebaseerd op de veronderstelling dat u zou geofferd worden. U geeft nergens aan dat er pogingen tot bemiddeling zouden zijn geweest binnen uw familie, en verder verklaart u dat u op geen enkel moment bescherming zou hebben gezocht bij de Sierra Leoneese autoriteiten. De door u aangehaalde problemen kaderen immers binnen de familiale context, en zijn hoegenaamd geen gevolg van enige vervolging door de Sierra Leoneese autoriteiten. Aangezien de door u aangehaalde vrees om geofferd en gedood te worden door uw familieleden, in feite een vrees voor een gemeenrechtelijk misdrijf betreft, kan redelijkerwijze aangenomen worden dat u hieromtrent bescherming kan genieten bij de autoriteiten in Sierra Leone.

Verder is er bovendien geen enkele aanwijzing dat de door u aangehaalde en beweerde lokale problemen binnen uw familie zich eveneens zouden manifesteren in een ander deel van Sierra Leone. Een intern vluchtalternatief binnen Sierra Leone lijkt bijgevolg eveneens tot de mogelijkheden te behoren aangezien de door u aangehaalde problemen binnen uw familie te situeren zijn. U haalt tijdens het gehoor wel aan dat u vreesde dat uw familie u overal zou komen zoeken in Sierra Leone, maar dit lijken louter veronderstellingen van uwentwege. In het kader van een eventueel intern vluchtalternatief, dient uiteraard de persoonlijke situatie van de betrokkene in acht worden genomen. In 2002, op het

moment van de door u aangehaalde gebeurtenissen, zou u amper veertien jaar geweest zijn, aldus uw verklaringen, waardoor enig begrip kan worden opgebracht voor de toenmalige beperkte mogelijkheden tot een intern vluchtalternatief, gezien uw jonge leeftijd, hoewel u blijkbaar wel in staat was buiten uw land van herkomst en zelfs naar Europa te reizen. Echter, meer dan tien jaar later, kan redelijkerwijze een intern vluchtalternatief binnen Sierra Leone wel als een redelijk alternatief worden gezien in het geval dat uw beweerde problemen nog steeds als actueel zouden kunnen worden beschouwd. Wat betreft de actualiteit van deze door u aangehaalde problemen werden hierboven echter al de nodige vragen gesteld. Bijgevolg kan besloten worden dat het door u aangehaalde en beweerde probleem, dat aan de basis zou hebben gelegen van uw vlucht uit Sierra Leone, een lokale en familiale kwestie betreft, weliswaar in het kader van voodoo-rituelen, en dat er met andere woorden redelijkerwijze een intern vluchtalternatief mogelijk is in Sierra Leone – zelfs indien geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde gebeurtenissen. Verder is er geen enkele aanwijzing dat u geen bescherming zou kunnen genieten bij de Sierra Leoneanse autoriteiten.

Tot slot legt u geen enkel document neer ter staving van uw asielrelaas of van de door u afgelegde reisweg, noch ter bevestiging van uw beweerde nationaliteit of identiteit. U verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS dat u medische problemen heeft – in de zin dat u stemmen hoort en psychologische problemen heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.9) – maar u legt hieromtrent geen attesten of documenten neer voor het CGVS zodat het voor het CGVS niet mogelijk is te bepalen wat de invloed of oorzaak is van de door u aangehaalde medische problemen in het kader van het geheel van uw asielrelaas. Voor het CGVS is het bijgevolg niet mogelijk rekening te houden met de door u aangehaalde medische problemen. Met betrekking tot de medische en psychologische problemen die u in België zou hebben, kan bovendien worden opgemerkt dat deze op zich geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de hiertoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.1.1. Verzoeker beroept zich op de “Schending van het art. 48/3 en art. 48/4 van de Vreemdelingenwet; Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet; schending van de materiële motiveringsverplichting; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting.”

2.1.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.1.3. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. Verzoeker verklaart Sierra Leone te zijn ontvlucht omdat hij er werd gevisieerd door zijn familie, die sterk geloofde in voodoo-praktijken, en van hem dat hij zijn oom zou opvolgen als verantwoordelijke voor voodoo-rituelen, wat verzoeker niet wilde.

3.3. Verzoeker legde in de loop van zijn asielprocedure geen enkel document neer en bij zijn verzoekschrift voegt hij slechts medische documenten inzake zijn procedure overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet en algemene informatie inzake voodoo-praktijken en inzake Sierra Leone. Aldus staft hij noch zijn identiteit, noch zijn reisweg, noch zijn verblijven in andere landen, noch zijn asielmotieven. De loutere bewering dat *"Dit bewijs is niet te leveren"* kan bezwaarlijk volstaan om aan te tonen dat verzoeker over geen documenten kan beschikken nu ook volgens zijn asielrelaas, verzoeker geen problemen heeft met zijn nationale autoriteiten. Ter terechtzitting licht verzoeker evenmin toe waarom hij geen identiteitsdocumenten kan voorleggen of waarom hij nagelaten heeft te proberen contact te leggen met zijn autoriteiten. Dit klemmt te meer nu verzoeker niet aantoont waarom zijn huidige beweringen inzake zijn nationaliteit en asielrelaas wel geloofwaardig zouden zijn wanneer hij eerder reeds asiel aanvraagde in andere Europese landen waar hij een andere identiteit, nationaliteit en asielrelaas voorhield. Daarbij hield verzoeker vol dat niet hij maar zijn *"tweelingbroer"*, die *"zes dagen eerder geboren"* is maar wel dezelfde vingerafdrukken heeft, in Bulgarije verbleef waar hij zou trouwen. Dergelijke frauduleuze beweringen ondergraven fundamenteel verzoekers geloofwaardigheid. Uit het administratief dossier blijkt aldus dat verzoeker met gemak verzonnen verklaring aflegt om zijn migratiepogingen te ondersteunen en dit initieel volhoudt ook wanneer hem het tegendeel wordt aangetoond.

3.4. Waar verzoeker de nadruk legt op de subjectiviteit van zijn vrees benadrukt de Raad dat hij ten dezen moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Dit impliceert dat ongeacht de auditieve hallucinaties en angst van verzoeker, zijn verklaringen geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1979, nrs. 40, 41, 195, 196 en J. Hathaway, *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto, 1991 blz. 72).

3.5. De huidige asielaanvraag werd afgewezen omdat deze slechts steunt op vage, blote beweringen. De commissaris-generaal acht het ook op zich ongeloofwaardig dat verzoeker als 14-jarige de beslissing nam om te vluchten, louter omdat hij werd verkozen als verantwoordelijke voor de voodoo-rituelen en vermoedde dat indien hij weigerde hij onthoofd zou worden. Vooreerst heeft verzoeker zijn nationaliteit niet aangetoond zodat hij niet aantoonde van welke voodoo-praktijken en van welk land er sprake is. Daarbij wordt ernstig afbreuk gedaan aan de waarachtigheid van zijn beweringen omdat niet kan worden ingezien waarom verzoeker dan een ander asielverhaal moest verzinnen en onder een andere naam en nationaliteit asiel aanvragen in Bulgarije, wanneer hij overtuigd is van zijn huidige asielmotieven. Voorts zijn verzoekers vluchtmotieven van louter gemeenrechtelijke aard en toont verzoeker niet aan dat hij hieraan niet kan verhelpen door een beroep te doen op de Sierra Leonese autoriteiten of zich elders te vestigen in Sierra Leone. Evenmin toont verzoeker aan op welke basis een 14-jarige jongen als nieuwe verantwoordelijke voor voodoo-rituelen kan worden aangeduid. Verzoeker licht voorts de procedure voor aanstelling niet toe en beperkt zich tot loutere beweringen over een ritueel met een steen, noch maakt hij aannemelijk dat hij onthoofding vreest of dat dergelijke praktijken bestaan. Ten slotte actualiseert verzoeker zijn asielmotieven niet, nu deze reeds dateren van 2002, en verzoeker geen informatie heeft ingewonnen. Verzoekers relaas is een opeenvolging van hypothesen en losse beweringen. Verzoeker is dan ook niet ernstig waar hij de commissaris-generaal verwijt zijn asielaanvraag te hebben afgewezen enkel op basis van veronderstellingen wanneer verzoeker geen concrete gegevens aanreikt. De commissaris-generaal wijst er immers ook terecht op dat verzoekers asielmotieven van louter gemeenrechtelijke aard zijn en dat verwacht mag worden dat verzoeker hiervoor de bescherming inroept van zijn nationale autoriteiten of tracht zich elders te vestigen in zijn land van herkomst. Verzoeker toont niet aan dat de overheid in Sierra Leone niet optreedt tegen misdrijven die worden gepleegd in het kader van zulke voodoo-rituelen. Deze vaststellingen worden evenmin weerlegd door de verzoekende partij. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.6. Ten slotte wijst de Raad erop dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar aandoeningen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen kwalen; maar desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Verzoeker kan psychische problemen hebben zoals blijkt uit de medische attesten, nu hij reeds jarenlang op de dool is, doch het belet hem er niet van systematisch een verzonnen relaas consequent vol te houden. De vaststelling dat verzoeker als 14-jarige en opnieuw in 2011 illegaal kan migreren uit Afrika getuigt van doorzetting om te migreren zodat niet kan worden ingezien waarom verzoeker, ook al heeft hij psychologische moeilijkheden, niet met dezelfde vastberadenheid en gedrevenheid zich naar behoren legitimeert en zijn asielmotieven aantoonde.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK